

"המתן"

מאת ברני לזר הופמן

הידוע גם בשם

טוני אלאמו, מנהיג רוחני

גשמיות. אילו היו נטבילים ברוח הקודש, היו נהפכים לכלי- שרת של רוח הקודש, מצילי נפשות. מאות מליוני נפשות לא זו בלבד שהיו מצטרפות לכנסיות שלהם, אלא גם היו נגאלות, נולדות מחדש מהמים ומרוח הקודש.⁵ אך הם פועלים בגשמיות. חסרה להם הבטחתו של אבינו שבשמים, טבילת רוח הקודש. אם אין אנו נטבילים תחילה ברוח הקודש ולאחר-מכן מתחדשים שוב ושוב בטבילה ברוח הקודש, כך שבשרנו יתייטר מדי יום, הרי אין אנו מוכנים לשלם את המחיר עבור טבילה זו של ישועה ועוצמה. אם לא ניטבל ברוח הקודש, הרי נהייה אחראים לפני אלוהים עבור כל נשמה, אשר ניתן היה להצילה באמצעותנו אך לא ניצלה מאחר שלא הישגנו תחילה ישועה עבור עצמנו. אף אם הינך מטיף אשר מעולם לא הטיף מילה שגויה, אף אם מעולם לא הטפת את האמת בנוגע לטבילת רוח הקודש ובנוגע לגאולה שלמה, הרי תיפול עליך האחריות עבור כל נשמה שעשויה היתה להיושע ולהפוך לכלי-שרת של אלוהים, אך לא נושעה מפני שהסרת ממנה את האמת בנוגע לעוז אלוהים, שהינו ישועת אלוהים.⁶

המלחמה שאנו מנהלים נגד השטן חייבת להיות מנוהלת על-ידי רוחו של אלוהים, עוצמתו וחיוו, השוכנים בתוכנו, ובאמצעותנו, ולא על-ידי בשרנו.⁷ ישוע אמר: "בלעדי [בלי] אבינו באמצעות רוח הקודש השוכנת בתוכם] לא תוכלון עשות מאומה." (הבשורה על-פי יוחנן ט"ז, 5). כוהני-הדת שלא המתינו להבטחתו של אבינו שבשמים, העוז ממרום, שהינו, שוב, הטבילה ברוח הקודש, "הם מצהירים שהם יודעים את אלוהים, אך במעשיהם כופרים בו, נתעבים הם וסרבנים, ולא יצליחו לשום מעשה טוב" (איגרת אל טיטוס א', 16). הם מושחתים, או נדחים על-ידי אלוהים, כי לא הוא זה אשר עושה את העבודה בתוכם. הם "לכאורה בעלי יראת שמיים [בטכסיהם, בקולות מעושים, במוזיקה, בשירים ובמיני צלילים גשמיים אחרים] אך כופרים בתוקפה" (האיגרת השניה אל טימותיוס ג', 5). שוב, המלחמה בין אלוהים והשטן על נשמות בני אדם הינה מלחמה המתנהלת על-ידי רוח אלוהים השילושית, השוכנת בתוכנו, נגד רוחו של השטן.⁸ כוהני-דת הבזים לכל, מנופחים, לא-מתחדשים ועדיין מלאי חטאים, אינם מסוגלים ללחום או לנצח במלחמה זו.⁹

ראשית, עלינו "להיוולד מחדש" מן המים, דבר שמסמל את אמונתנו בדבר אלוהים וציות לדברו.¹⁰ לאחר-מכן, עלינו לעשות צעד נוסף, בדיוק כפי שעשו ישוע והשליחים. עלינו

כוהני-דת רבים מעולם לא הטיפו אף מילה שגויה בכל כהונתם. ובכל זאת, מעולם לא אמרו את האמת בנוגע להכרח ולחשיבות של טבילה ברוח הקודש, אשר מהווה גאולה מלאה. המסר בעל החשיבות העליונה כיום, לא אך עבור הכנסיות, כי אם גם לעולם כולו, הינו המסר מהמשיח עצמו להמתין עד שנקבל את ההבטחה מאבינו שבשמים, "העוז ממרום", שהינה הטבילה ברוח הקודש, לפני שמתחילים בעבודת הקודש של האל העליון – (הבשורה על-פי לוקס כ"ד, 49).¹

מספר כוהני-דת מהבולטים ביותר בעולם ממשיכים להטיף נגד הטבילה ברוח הקודש, שהיא עוון של אלוהים המוביל לגאולה.² הם טוענים כי הטבילה אינה ניתנת יותר, שהיא היתה נתונה לשליחים בלבד ולא להשכיהנו בימי השליחים. איזה בר-דעת ישים לב להטפת כנסיה, כאשר זו מנוגדת לדבר אלוהים? עלינו הן לקבל והן להטיף את כתבי הקודש אשר מלמדים אותנו למי מיועדת טבילת רוח הקודש. למי מיועדת טבילת רוח הקודש לפי כתבי הקודש? אלוהים דברו אמר, שהטבילה ברוח הקודש היתה עבור השליחים, שכולם היו יהודים, עבור ילדיהם, שכולם היו יהודים, עבור "כל הרחוקים, [הגויים,³ וכן] לכל אשר קורא יהוה אלוהינו [משמעותו, כל ילדי אלוהים בכל דור ודור]" (מעשי השליחים ב', 39).

שאלתי אליכם, כוהני-כנסיות המטיפים דברי כפירה מסוג זה, הינה: "האם נקראתם על-ידי אלוהים? האם אתם ילדי אלוהים?" אם תאמרו: "כן, ודאי שנקראנו והיננו ילדי אלוהים", ובכן אימרו לי, מדוע הטפותיכם מנוגדות לדבריו של ישוע אדוננו וגואלנו, ושל כל השליחים? שוב, השליח פטרוס מלמדנו, כי רוח הקודש הינה עבור "כל אשר קורה יהוה אלוהינו." (מעשי שליחים ב', 39). ומדוע לא קיבלתם את הבטחתו של אבינו שבשמיים, העוז ממרום, אשר היא בבירור הטבילה ברוח הקודש?

הפסוקים בכתבי הקודש המורים כי "הרחוקים" הם הגויים, מצויים באיגרת אל האפסיים ב', 13-14: "אבל כעת במשיח ישוע אתם הרחוקים בעבר נהייתם קרובים על-ידי דם המשיח. הן הוא שלומנו, הוא עשה את השניים לאחד והרס בבשרו את מחיצת האיבה." כאן מדבר השליח פאולוס אל אחת מאומות הגויים הרבות, היוונים מאפסוס.

כוהני-דת הבולטים ביותר של ימינו אינם מסוגלים לשרת בקודש, משום שהם חסרים הן הבטחתו של אבינו שבשמיים והן סמכותו. הם אינם כוהני אלוהים.⁴ הם כוהני

5. יוחנן ג', 3, 5, 6. יוחנן ג', 17-21. 7. דברי-הימים ב' ל"ב, 8; הקורינתיים ב' י', 3-5; האפסיים ו', 11-18; פטרוס א' ה', 9-8. 8. האפסיים ו', 11-18; חוון יוחנן/ההתגלות פרק י"ב; י"ג, 7; י"ז, 14; י"ט, 11-21. 9. יוחנן ו', 63; ט"ז, 5-6; הקורינתיים ב' ג', 5. 10. יוחנן ג', 5, 7; הגלטיים ג', 22; טימותיוס ב' ג', 15; העברים י', 22; י"א, 6; יעקב ב', 22; פטרוס א' א', 9.

1. תהילים כ"ז, 14; ישעיה מ', 31; יוחנן י"ד, 16-20, 26; ט"ז, 26; ט"ז, 7; מעשי השליחים א', 4-5, 8; הגלטיים ה', 5. 2. טימותיוס ב' ג', 5; ה', 3-4. 3. הגלטיים ג', 14. 4. מעשי השליחים י"ג, 2; ו', 3; הרומיים ט"ז, 16; הקורינתיים ב' ג', 5-6; 1, 7-3.

נגד דבר אלוהים כל שהוא, הינו חטא, ואיש עם חטא על נשמתו לא יוכל להיכנס למלכות השמיים.²² אנחנו חייבים להיות נקיים מכתם וכל רבב, על-מנת להיכנס למלכות השמיים.²³ ואף אדם אינו מסוגל להפסיק לחטוא ללא אמונה וציות לדבר אלוהים, ללא טבילה ברוח הקודש, וללא התחדשות יומיומית ברוח הקודש.²⁴

באיגרת אל הרומים פרק ח', פסוק 2, מדובר בחוק של רוח הקודש. כתוב שם, שעלינו ללכת ברוח הקודש על-מנת שלא נידון לאבדון.²⁵ "הנולד מן הבשר, בשר הוא והנולד מן הרוח, רוח הוא" (הבשורה על-פי יוחנן ג', 6). "בשר מוליד בשר, אך רוח מולידה רוח" (המקור היווני).²⁶ אי-אפשר להדול מחטא אם איננו מתמסרים לתהליך תוכניתו של אלוהים לגאול אותנו, שוודאי וודאי תלויה בטבילתנו ברוח הקודש ובאש.²⁷ שלום עלי-אדמות פירושו שלום עם אלוהים.²⁸ "והרשעים כים נגרש כי השקט לא יוכל ויגרשו מימיו רפש וטיט. אין שלום, אמר אלוהי לרשעים" (ישעיה נ"ז, 20-21). הרשעים הם אלה שאינם מאמינים לאלוהים, אלה שאינם שומרים את מצוותיו, ואלה הדוחים את הטבילה ברוח הקודש ומטיפים נגדה.

אם ישוע נזקק למשיחה ברוח הקודש לפני שבא לשרת בקודש, ואם השליחים נזקקו לטבילה ברוח הקודש לפני שבאו לשרת בקודש, על אחת כמה וכמה זקוקים אנו, בימים עכשוויים אלה, לטבילה ברוח הקודש לפני שנבוא לשרת בקודש. ישוע קיבל את טבילתו ברוח הקודש בצורה הבאה: לאחר שנטבל על-ידי יוחנן ועלה מן המים, "רוח אלוהים יורדת כיונה ובאה עליו. והנה קול מן השמיים אומר: זה בני אהובי אשר בו חפצתי." (הבשורה על-פי מתי ג', 16-17).

פסוק נוסף המוכיח שישוע לא רק חייב היה להיטבל ברוח הקודש, כי אם אמנם נטבל ברוח הקודש, נמצא במעשי השליחים ב', 33. כאן אומר פטרוס באמצעות רוח הקודש: ישוע, "לאחר שנישא אל ימין האלוהים... **וקיבל מאת האב את רוח הקודש המובטחת**". פטרוס ממשיך ומראה לנו כי הטבילה של רוח הקודש היתה הבטחת האב לאלפי הנפשות שנכתו בעת הטבילה של רוח הקודש, שנוסכה מהרקייע על השליחים והתלמידים בחג השבועות, במילים אלה: "הוא [ישוע] לאחר עלותו השמימה] שפך אותה כפי שאתם רואים וגם שומעים" (מעשי השליחים ב', 33, המקור היווני). פטרוס אומר כאן כי ההבטחה היא ההבטחה של רוח הקודש או הטבילה של רוח הקודש, שהיא ההבטחה המוזכרת במעשי השליחים א', 5-4 מעשי השליחים ב', 33, מעשי השליחים ב', 39. פטרוס, שהיה משוח ברוח הקודש, אמר להם: "שובו בתשובה והיטבלו [במים] איש איש מכם בשם ישוע המשיח לסליחת חטאיכם ו[אז] **תקבלו את מתנת רוח הקודש**, כי לכם ההבטחה" (מעשי השליחים ב', 38-39). בפסקה זו רואים בבירור כי ההבטחה היא הבטחת הטבילה של רוח הקודש.

לאחר שישוע הוטבל ברוח הקודש, הנחתה אותו רוח הקודש בעבודת הקודש שלו. בתחילה הוליקה אותו "אל המדבר להתנסות על-ידי השטן" (הבשורה על-פי מתי ד', 1).²⁹ במעשי

22. הקורניתיים א' ו', 9-10; הגלטיים ה', 19-21; האפסיים ה', 5; העברים י"ב, 14. 23. האפסיים ה', 27; פטרוס ב' ג', 14. 24. מתי כ"ו, 41; לוקס כ"ב, 40; האפסיים ד', 13-15. 25. הרומיים ח', 1-14. 26. יוחנן ג', 6-8. 27. זכריה ד', 16; מתי ג', 11; יוחנן י"ז, 1, 9; י"א, 25-26; י"ד, 6; ס"ו, 5; הרומיים ח', 11-6. 37. 28. יוחנן י"ד, 27; הרומיים ה', 11-11; ס"ו, 13; הפיליפיים ד', 7. 29. מתי כ"ו, 39; לוקס ד', 1; יוחנן ג', 34; ד', 34; ה', 19-23, 27, 30; ו', 38-40; ח', 28-29; ט', 14; י"ב, 49-50; י"ד, 10-12; י"ז, 6-12; העברים ה', 8-9.

להיוולד מחדש מן הרוח. זאת אומרת: עלינו להיטבל ברוח הקודש ובאש לפני נוכל להצטרף לשירותו של המשיח ולהיות כלי ביד אדוני.³⁰ המיצווה שניתנת לכולנו אינה אך להיוולד מחדש מן המים, כי אם להיוולד מחדש מן הרוח.³¹ אי אפשר להיגאל רק על-ידי לימוד דבר אלוהים שהינו המים.³² עלינו להאמין בדבר אדוני, האומר כי עלינו להיטבל ברוח הקודש ובאש אפילו לפני שנוכל להיגאל, שלא לדבר על כניסה לשירות אלוהים.

בראש ובראשונה עלינו ללמוד ולהאמין בדבר אלוהים, עד שנדע אותו ביסודיות. לאחר-מכן עלינו להיטבל במים, המים שאנו שותים ומתרחצים בהם. לאחר-מכן, לקבל את הטבילה ברוח הקודש, בדיוק כפי שעשה המשיח לפני שהחל לשרת בעבודת הקודש בגיל 30, ובדיוק כפי שעשו השליחים בחג השבועות.³⁴

למרות שישוע הולד על-ידי רוח הקודש, הוא גם חייב היה להפוך לתינוק אנוש ובהדרגה לגדול ולהיות לילד.³⁵ הפרק השלישי של הבשורה על-פי לוקס מספר לנו על שושלתו האנושית, "כל עוד הירש [המשיח עצמו] קטין [כל עוד אינו מוכן לשירותו בקודש], אין הוא שונה מעבד [אנו, החייבים להמתין, כפי שהוא היה חייב להמתין], אף כי הוא אדון הנחלה. ואולם הוא נתון למרות של אפוסטרופוסים ואנשים המופקדים על הבית [כפי שאנו חייבים להיות] עד **למועד שקבע אביו** [עד לעת בגרותו, אחרי טבילתו במי נהר הירדן על-ידי יוחנן המטביל, כאשר הוטבל ברוח הקודש]" (איגרת אל הגלטיים ד', 1-2). "וכאשר היה בצורתו כאדם, השפיל עצמו וציית עד מוות, עד מוות על הצלב." (איגרת אל הפיליפיים ב', 8).

במשך כל התהליך הזה היה עליו ללמוד את דבר אלוהים ולציית לו, בדיוק כפי שאנו חייבים ללמוד את דבר אדוני ולציית לו, כך שנוכל לקבל את רוח הדברים הכלולה בו, שהיא האלוהים.³⁶ לאחר שנהפוך לבני אלוהים, אנו, כמו ישוע, חייבים להצטנע, כפי שעשה הוא, וללמוד את דבר אלוהים ביסודיות עד אשר המשיח ודברו יהיו מעוצבים בתוכנו.³⁷ זה מכין אותנו לעבודה שאותה נקראנו לבצע.³⁸ על המשיח עם האב באמצעות רוח הקודש לשכון ולפעול בתוך גופינו האנושיים, להיות עדים לכך, שהתגלמות דבר אדוני הינה בגופינו, שהם מקדשים לאלוהים.³⁹ מיליוני אנשים הבינו תהליך זה והתמסרו לו. התכחשות לתהליך זה, שהמשיח מצווה עלינו לעבור, יעלה לאדם בישועות.⁴⁰ חטא הוא להתכחש לתהליך אלוהי, משום שהוא תהליך שעלינו לעבור כדי להיוושע.⁴¹ ישוע אמר: "אם לא ייוולד איש מן המים והרוח, לא יוכל להיכנס למלכות האלוהים" (הבשורה על-פי יוחנן ג', 5). אי-ציות, או התמרדות,

11. לוקס כ"ד, 47-49; מעשי השליחים א', 8. 12. יוחנן ג', 5. 13. ישעיה נ"ה, 11-10; מתי י"ג, 19-23; יוחנן ס"ו, 5-3; האפסיים ה', 26-27; העברים י', 22; פטרוס א' א', 23. 14. לוקס ג', 21-23; כ"ד, 49; מעשי השליחים ב', 1-4. 15. לוקס ב', 7, 11-12, 40-47, 52; ג', 21-23; העברים ב', 16. 16. לוקס ב', 49-52; מעשי השליחים ה', 32; הפיליפיים ב', 8; העברים י"א, 6; יהודה א', 20. 17. משל' ו', 23; 20; מתי ו', 24-25; י"ג, 23; לוקס י"א, 28; יוחנן ח', 31-32; מעשי השליחים י"ז, 11; הרומיים י', 17; ס"ו, 4; האפסיים ד', 13-15; טימותיוס ב' ב', 15; יעקב א', 21-22, 25; פטרוס א' ב', 2; פטרוס ב' ג', 18. 18. מרקוס ס"ו, 15-16; לוקס ג', 16-17; י"ד, 23; טימותיוס ב' ב', 15, 21; פטרוס א' ג', 15. 19. יוחנן י"ד, 16-20, 23; ס"ו, 4-8; י"ז, 18, 21-23; הקורניתיים א' ו', 19-20; ס"ו, 10; הגלטיים ב' 20. 20. הרומיים א', 18-19; האפסיים ה', 6-11; הקולוסים ג', 6; טיטוס א', 16; פטרוס א' ב', 7-8. 21. מתי כ"ד, 13; הרומיים ה', 19; הקולוסים ב', 12; פטרוס א' א', 9.

השליחים י', 38 כתוב: "ישוע מנצרת אשר אלוהים משח אותו ברוח הקודש ובגבורה [טבילה ברוח הקודש] התהלך בארץ כשהוא עושה חסד ומרפא את כל הנדכאים תחת יד השטן, כי אלוהים היה איתו".

בבית-הכנסת, אישר ישוע הגשמת ההבטחה מאבינו שבשמיים, העוז ממרום, אשר, שוב, היתה הטבילה ברוח הקודש. הוא עשה זאת כאשר קרא את הפסוק מספר ישעיה: "רוח אדוני יהוה עלי, יען משח יהוה אותי לבשר ענווים. שלחני לחבוש לנשברי לב, לקרוא לשבויים דרור ולאסורים פקח-קוח [פתח-תקווה], לקרוא שנת רצון ליהוה" (הבשורה על-פי לוקס ד', 18-19, ישעיה ס"א, 3-1). שוב, באיגרת אל העברים א', 9, נאמר: אתה [ישוע] "אהבת צדק ותשנא רשע, על-כן משחך אלוהים, אלוהיך, שמן ששון מחבריך" (מקור יווני).³⁰

הפסוק "הוא הוצב למעלה מחבריו על-ידי משיחתו בשמן ששון", פירושו כי אדוננו הוטבל ברוח הקודש, עוז אלוהים ממרום, מיד בתחילת דרכו בעבודת קודש, כאשר חבריו, התלמידים, לא הוטבלו ברוח הקודש "שמן ששון" עד יום חג השבועות, כשלוש וחצי שנים מאוחר יותר.³¹ כאשר המשיח עלה השמימה, הוא הפך להיות רוח הקודש, האב, כמו גם המנחם.³² בזמן שהמשיח התהלך עם תלמידיו פיזית עלי אדמות, לא היתה לו אפשרות להיכנס ולשכון בתוכם מבחינה נפשית, יחד עם האב באמצעות רוח הקודש. זאת, משום שהמשיח היה עדיין בהתגלמותו הגשמית או בגוף אנושי. היה עליו לעזוב את גופו, לתזור לתוכו לאחר שלושה ימים, לקום לתחייה, להשתנות מגוף בשר ודם ולגוף שמימי, לעלות השמימה, להפוך לרוח הקודש עם אבינו שבשמיים, המנחם, על-מנת לנסוך את עצמו עם האב, באמצעות רוח הקודש, לתוך כל שליחו ותלמידיו, וכן לתוך כל בן-אלוהים בכל דור ודור. רק לאחר עלייתו לשמיים, ורק לאחר שהיה לרוח הקודש, האב והמנחם, מסוגל היה לשלוח עצמו, עם כל היכולת שלו לעדות ולניסים, לתוך תלמידיו, וכן לתוך כל אחד המציית לתהליך הגאולה של אלוהים עבורו, כפי שכתוב בדבר אדוני.³³ תהליך הגאולה של אלוהים זהה כיום לזה שהיה בימים ההם.³⁴ דבר לא השתנה. כל אחד חייב "להיוולד [מחדש] מן המים ומן הרוח" כדי להיעשות ראשית בנו של אלוהים, ולאחר-מכן להיכנס למלכות השמיים.³⁵

למרות שתלמידיו ישוע המשיח האמינו בדבר אדוני, שהוא האלוהים, הם עדיין היו חייבים להיטבל בעוצמה שהוקרנה ממרום לפני שהמשיח עם האב התמוג לתוכם באמצעות רוח הקודש ויכל לבצע באמצעותם ניסים אחרים.³⁶ אילו לא היו ממתנינים בירושלים עד אשר עטו עוצמה, לא היו נגאלים. ישוע ציווה על תלמידיו לא לעזוב את ירושלים אלא "חכו לקיום הבטחת האב [לפני שיוכלו להיכנס לשירותו]... כי יוחנן הטביל במים, אבל אתם תיטבלו ברוח הקודש בעוד ימים לא רבים". (מעשי השליחים א', 4-5). אילו לא היו ממתנינים, הם היו נחשבים חוטאים, בלתי ממושמעים, מרדנים. הם לא היו יכולים להיגאל ולעולם לא היו יכולים לשמור על מצוות אלוהים אלמלא היו להם העוז והעוצמה ממרום, אותו עוז שבו נמשח

למרות שתלמידיו ישוע המשיח האמינו בדבר אדוני, שהוא האלוהים, הם עדיין היו חייבים להיטבל בעוצמה שהוקרנה ממרום לפני שהמשיח עם האב התמוג לתוכם באמצעות רוח הקודש ויכל לבצע באמצעותם ניסים אחרים.³⁶ אילו לא היו ממתנינים בירושלים עד אשר עטו עוצמה, לא היו נגאלים. ישוע ציווה על תלמידיו לא לעזוב את ירושלים אלא "חכו לקיום הבטחת האב [לפני שיוכלו להיכנס לשירותו]... כי יוחנן הטביל במים, אבל אתם תיטבלו ברוח הקודש בעוד ימים לא רבים". (מעשי השליחים א', 4-5). אילו לא היו ממתנינים, הם היו נחשבים חוטאים, בלתי ממושמעים, מרדנים. הם לא היו יכולים להיגאל ולעולם לא היו יכולים לשמור על מצוות אלוהים אלמלא היו להם העוז והעוצמה ממרום, אותו עוז שבו נמשח

30. תהילים מ"ה, 8. 31. לוקס ג', 21-22; מעשי השליחים ב', 1-4. 32. יוחנן ד', 38-39; י', 30; י"ב, 23-24; י"ד, 16-21; ט"ז, 7-8; י"ז, 21-23; יוחנן א' ה', 7. 33. יוחנן י"ב, 24; ט"ז, 7-8; מעשי השליחים ב', 33; האפסיים א', 17-23. 34. תהילים ל"ג, 11; קהלת ג', 14; מלאכי ג', 16; העברים י"ג, 8. 35. יוחנן ג', 5, 7. 36. מעשי השליחים ב', 37-43; ג', 2-8; ד', 4, 31, 33; ה', 12, 14-16; ו', 7-8; ט', 17-22; התסלונקיים א' א', 5.

ישוע.

תלמידיו היו ממושמעים. הם המתינו ונמשחו באותו עוז עצמו, שניתן להם על-ידי קבלת הטבילה של רוח הקודש.³⁷ כעת לא רק נולדו מחדש מן המים, כי אם גם מן הרוח. ואז הם נגאלו, נולדו [מחדש] "מן המים והרוח", והיו מוכנים ומזומנים לעבודת הקודש. (הבשורה על-פי יוחנן ג', 5).

ישוע אמר: "אבל בבוא עליכם רוח הקודש תקבלו כוח" (מעשי השליחים א', 8). הוא לא אמר: "לפני שרוח הקודש תבוא עליכם" הוא אמר: "בבוא" רוח הקודש עליכם. אם אינכם טבולים ברוח הקודש, אזי המשיח בשילוב האב ובאמצעות רוח הקודש אינם שוכנים בתוכם. דהיינו, כוחו, המנחם, אינו נמצא אצלכם. ישוע אומר זאת ברורות. אם לא תאמין לישוע, דבר האלוהים, אינך נגאל.³⁸ אם אינך מאמין שתהיה לך עוצמה לאחר שרוח הקודש תבוא עליך, אזי אינך מאמין בדבר אדוני, המים, ואינך מקבל את עוצמתו, הטבילה ברוח הקודש. לכן, אינך נגאל.³⁹ שוב, אנו נגאלים אך ורק על-ידי אמונה בדבר אלוהים, שהינו המשיח עצמו.⁴⁰ לאחר-מכן עלינו להתמלא ברוח אלוהים, כוחו העליון, האלוהים השילוישי.

אם ישוע המשיח, השליחים, ילדיהם, הרחוקים, וכל אלה הנקראים על-ידי אלוהים לעבודת הקודש של המשיח, חייבים להיטבל ברוח הקודש ובאש לפני כניסתם לשירות אלוהים, מי איפוא, הם המטיפים נגד דבר האמת של אלוהים ועוזו, אם לא השטן עצמו?⁴¹ כיום איננו רואים את גילוי כוחו האדיר של אלוהים משום שאלה הרואים עצמם כמשרתים בקודש מאמינים, כמו חוה, לדוקטרינה ארוכה נוספת של השטן במקום דברי אמת, דבר אלוהים, ועוזו.⁴² יוחנן המטביל אמר לכל עם ישראל: "אני אמנם מטביל אתכם [כל המאמינים] במים לתשובה, אך הבא בעקבותי חזק ממני עד כי איני ראוי לשאת את נעליו. הוא יטביל אתכם ברוח הקודש ובאש" (הבשורה על-פי מתי ג', 11). דבר אלוהים הוא האלוהים.⁴³ דבר אלוהים בצורת אנוש הוא ישוע המשיח.⁴⁴ דבר אלוהים הוא זרע אלוהים.⁴⁵ יש לזרוע אותו על-ידי רוח הקודש לתוך נשמות אנוש, באמצעות אנשים שהתמלאו בטבילה ברוח הקודש.⁴⁶ דבר אלוהים הוא גם המים הרוחניים בכתיב הקודש, אשר גורמים לרוח אלוהים, או חיי אלוהים, לגדול לאחר שדבר אלוהים הרוחני, הזרע, נזרע בתוך בני אדם,⁴⁷ לא רק על-ידי גברים רוחניים, כי אם, בימינו, גם על-ידי נשים רוחניות.⁴⁸ ישוע אמר: "הדברים שדיברתי אליכם רוח הם וחיים" (הבשורה על-פי יוחנן ו', 63). ישוע אמר גם: "אתם כבר מטוהרים על-פי הדבר שדיברתי אליכם (הבשורה על-פי יוחנן ט"ו, 3).

להיוולד מחדש ממים אין פירושו להיטבל במים

37. מעשי השליחים א', 8; ב', 1-4. 38. משלי י"ג, 13; ישעיה ה', 24; מרקוס ט"ו, 16; לוקס ח', 12; יוחנן ג', 18, 36; ח', 47; י"ב, 48; הקורינתיים א' א', 18; התסלונקיים ב' ב', 12; טימותיוס ב' ד', 3-4; העברים ב', 1-3; ג', 12, 18-19; ד', 6, 11-12; פטרוס ב' ג', 15-16; חזון יוחנן/ההתגלות כ"א, 8. 39. יעקב ב', 26. 40. יוחנן א', 1, 14; מעשי השליחים ט"ו, 11; ט"ז, 31; טימותיוס ב' ג', 15-17; יוחנן א' ה', 11-13; חזון יוחנן/ההתגלות י"ט, 13. 41. מתי י"ג, 19, 38-39; יוחנן ח', 44; מעשי השליחים ב', 38-39; טימותיוס א' ה', 15. 42. בראשית ג', 1-6, 19-11; טימותיוס א' ב', 14; ד', 1-2; טימותיוס ב' ד', 3-4. 43. יוחנן א', 1; חזון יוחנן/ההתגלות י"ט, 13. 44. מתי כ"א, 9; לוקס ב', 11; יוחנן א', 14; הגלסים ד', 4-5; הפיליפיים ב', 11-5; טימותיוס א' ב', 5-6; יוחנן א' א', 1-3. 45. מתי י"ג, 19-24; פטרוס א' א', 23; יוחנן א' ג', 9. 46. זכריה ד', 6; לוקס ח', 15-5; יוחנן ט"ו, 26; פטרוס א' א', 23. 47. ישעיה נ"ה, 10-11; מתי י"ג, 19-23; יוחנן ט"ו, 3-5; האפסיים ה', 26-27; העברים י', 22; פטרוס א' א', 23. 48. יואל ג', 1-2; מעשי השליחים ב', 18.

ישוע אמר: "רבים [כוהני-דת בלתי מושלמים וחסרי כוח, שהלכו בדרכם שלהם במקום בדרכו של המשיח] יאמרו אלי ביום ההוא: 'אדוני, אדוני, הלא בשמך ניבאנו ובשמך גרשנו שדים ובשמך עשינו נפלאות רבות'. אז אודיע להם: 'מעולם לא היכרתי אתכם סורו ממני עושי רשע"', (הבשורה על-פי מתי ז', 22-23). כאן ישוע מזהיר את אלה שאינם מאמינים לדבר אדוני ולכן לא קיבלו את הבטחת האב, הטבילה של רוח הקודש, ש"מעולם לא היכרתי אתכם", כלומר, הם מעולם לא נגאלו. איך אתה יכול להיות בנו של אלוהים ולא להכיריו? (הבשורה על-פי מתי ז', 23).⁵⁰ אילו האמינו בטבילה ברוח הקודש, לא היו מטיפים נגדה. לכן אין הם מאמינים אפילו לדברי אלוהים. פירוש הדבר, שלא נולדו מחדש מן המים או מן הרוח.

שוב, דברי אלוהים מצווים בפירוש "**לתמתני**" לפני שנכנסים לעבודת הקודש, עד אשר נקבל את הטבילה של רוח הקודש, "את אשר הבטיח אבי", ה"עוץ ממרום" (הבשורה על-פי לוקס כ"ד, 49, מעשי השליחים א', 4) "ואם רוחו של המקים את ישוע מן המתים שוכנת בקרבכם, זה המקים את המשיח מן המתים יחיה גם את גופכם בן התמותה על-ידי רוחו השוכנת בקרבכם". (איגרת אל הרומיים ח', 11). "שמא אתם עצמכם אינכם מבחינים שהאדון ישוע בקרבכם. אם אמנם לא נכשלתם במבחן [נדהים על-ידי אלוהים]?" (האיגרת השנייה אל הקורינתיים י"ג, 5). אם לא תיוולדו מחדש לתוך חיו של ישוע על-ידי רוח אלוהים, איך תוכל רוח אלוהים, שאינה שוכנת בתוכם, לעשות עבודת אלוהים בעולם? שוב, איך נוכל להיגאל, להיוולד מחדש, ללא המים, שהם אמונה שלמה בדבר אדוני וברוח העוץ והעוצמה, רוח המשיח עם האב, המנחם, שזוהי הטבילה של רוח הקודש?⁵¹

תלמידי המשיח היו איתו בערך שלוש וחצי שנים. הם ראו כל אחד מהניסים שביצע ושמעו כל מילה שאמר.⁵² אחד-עשר אנשים אלה היו היחידים בכל העולם המתכלה בעלי הידע על האמת הגואלת.⁵³ הם נצטוו והופקדו על-ידי המשיח להיות עדיו בכל העולם כולו... הן בירושלים והן ביהודה ושומרון עד קצה הארץ" (מעשי השליחים א', 8).⁵⁴ אך לפני שהמשיח התיר להם לבצע תפקיד זה, הוא ציווה עליהם **לחכות** עד שיקבלו את הבטחת האב, העוץ ממרום, שכמובן היתה הטבילה ברוח הקודש.⁵⁵ דבר האלוהים אומר לנו, שאי אפשר לבצע את עבודת הקודש על-ידי כוחו או עוצמתו של אדם, "כי אם ברוחי, אמר יהוה צבאות". (זכריה, ד', 6).

יש הטוענים כי לתלמידים בבשורה על-פי מתי פרק י', פסוק 8, היה הכוח והם "רפאו חולים, הקימו מתים, טהרו מצורעים, גרשו שדים" לפני יום חג השבועות. אמנם ניתן להם כוח זמני, או כשרון זמני לעשות דברים אלה, כמו שהאתון (ב- במדבר כ"ב, 28-30) קיבלה יכולת זמנית לדבר בשפת אנוש. אולם, אין פירוש הדבר שיהיה להם או לאתון מתת אלוהים לחיי נצח, או שמהשיח עם האב באמצעות רוח הקודש שוכן בתוכם. שמשון ורבים אחרים בתנ"ך זכו להשראה ומתנה זמנית של כוח

58. תהילים כ"ג: ישעיה ט', 15; ז' 10-11; ירמיה ח', 9-8; כ"ג, 21, 31-32; מתי ט"ו, 7-9; 13-14; כ"ג, 13; יוחנן י', 27-29; הרומיים ח', 9; טימותיוס א' א', 7; טימותיוס ב' ג', 7; טיטוס א', 10-11; פטרוס ב' ב', 1-3; יוחנן א' ב', 3-4; יוחנן ב' א', 9. 59. יוחנן ג', 3-5. 60. לוקס א', 2-3; יוחנן ט"ו, 27; מעשי השליחים א', 21-22; יוחנן א' א', 1-2. 61. מתי י', 27; מרקוס ט"ז, 15-16; לוקס כ"ד, 46-48; יוחנן ג', 13-18; ט"ו, 16-27. 62. מתי כ"ח, 19. 63. לוקס כ"ד, 49; מעשי השליחים א', 4.

המקובלים, המים אותם או שותים ובהם או מתרחצים. פירושו, איפוא, אמונה בלב שלם בכל דברי אלוהים. לומר שאנו מאמינים בדבר אלוהים אך איננו מאמינים שכוחו יכול לשכון בתוכנו, זו התכחשות לשיטתו של אלוהים להיוולדנו מחדש, הן מהמים והן מהרוח. השאלה הראשונה שהשליחים שאלו את הקבוצות הקטנות של נוצרים אשר גילו פה ושם היתה: "האם קיבלתם עליכם את רוח הקודש מאז שהתחלתם להאמין?"⁵⁶ במעשי השליחים י"ט, 2 המאמינים השיבו להם: "אפילו לא שמענו אם בכלל ישנה איזו רוח קודש". למרות שהם האמינו בדבר אדוני, גאולתם של נוצרים חדשים אלה עדיין לא היתה שלמה כי נולדו מחדש ממים בלבד. הם נולדו מחדש מן המים, דבר אדוני, אך עדיין לא מן הרוח. כאשר השליח פאולוס שמע אותם, הוא הטביל אותם במים המקובלים, המים אותם או שותים ובהם או מתרחצים. ואז "ויסמוך פאולוס את ידו עליהם ויבוא עליהם רוח הקודש וימללו בלשונות ויתנבאו" (מעשי השליחים י"ט, 6) הם התמלאו מיד בטבילה של רוח הקודש. הראיה היתה, שדיברו בלשונות שונות.⁵⁷ השליח פאולוס לא היה שליח כלל אילו עזב את הנוצרים החדשים ללא בסחון גמור, שהחלק החשוב והנחוץ ביותר בהשלמת גאולתם כבר התבצע.

מסתבר שחלקם לא המשיכו בדרך אלוהים, אלא היקשו את לבבם.⁵⁸ אנשים שביצעו פעולה מרושעת כגון זו, לעולם לא יכולים לעשות חזרה לידי תשובה.⁵⁹ במעשי השליחים י"ט 9 רואים כי למרות שכולם היו מלאים ברוח הקודש, חלק מהם היקשו את לבבם ונשרו, ובכך הוכיחו את האימרה המוטעית: "...מי שנגאל פעם, נגאל לעד". לנוצרים אלה היתה גאולה שלמה ובכל זאת נשרו מסיבה זו אחרת. כל אלה המלמדים את הדוקטרינה המוטעית "מי שנגאל פעם, נגאל לעד" הינם טעונים חטא, משום שאין בהם העוצמה והעוץ ממרום, טבילה ברוח הקודש.⁶⁰ ליבם נמשך לחטא. הם בחרו להאמין בשקר. הם מטיפים כי חטא ושחיתות יכולים להיכנס ואומנם ייכנסו למלכות השמים, בעוד דבר אלוהים אומר בבירור: "או שמא אינכם יודעים כי עושי עוול לא ירשו את מלכות האלוהים?" (האיגרת הראשונה אל הקורינתיים ו', 9). אנו חייבים להיות נקיים מכל כתם ורוב, ללא כל חטא על נשמותינו, על-מנת להיכנס למלכות השמיים.⁶¹ עלינו להיות נקיים לחלוטין, טהורים לחלוטין וצחורים כשלג.⁶² השליח יוחנן אומר: "העושה חטא, מן השטן הוא" (איגרת יוחנן הראשונה ג', 8). ישנם מאות פסוקים בכתבי הקודש שמכריזים על אותן אמיתות, כמו האמת כי שלישי מן המלאכים בשמיים נשרו.⁶³ אלוהים לא יתיר כניסה לגן עדן לאף אחד שאינו מאמין ונשמע לכל חלק מדבריו, שהם אמת.⁶⁴

49. מעשי השליחים י"ט, 2, 6; ח', 14-17. 50. ישעיה כ"ח, 11; מרקוס ט"ו, 17; מעשי השליחים ב', 1-4; י"ט, 2-6; הקורינתיים א' י"ד, 21. 51. מתי י"ג, 7-3; יוחנן ו', 65-66; טימותיוס א' ד', 1; טימותיוס ב' ד', 10; העברים ג', 12-13. 52. מתי ה', 13; לוקס ט', 62; י"א 23-26; ט"ו, 6; יוחנן ט"ו, 6; הקורינתיים א' י', 12-11; הגלטיים ד', 9; ה', 7; טימותיוס א' א', 19-20; טימותיוס ב' ב', 12; העברים ג', 14-12; ד', 1, 11; ו', 4-8; י', 26-29; 38; פטרוס ב' ב', 20-22; יוחנן ב' א', 9; חוון יוחנן/ההתגלות ב', 14; ג', 2-3. 53. עזרא ח', 22; יחזקאל ג', 20; י"ח, 26; ל"ג, 13-12. 54. מתי ה', 20; ו', 19-20; הקורינתיים א' ו', 9-10; הגלטיים ה', 19-21; האפסיים ה', 5, 27; פטרוס א' א', 4; פטרוס ב' ב', 13; חוון יוחנן/ההתגלות כ"א, 27. 55. קהלת ט', 8; דניאל י"ב, 3; מתי ה', 8, 12; האפסיים ה', 27; פטרוס ב' ג', 14; חוון יוחנן/ההתגלות ד', 13-14; י"ט, 7-8. 56. פטרוס ב' ב', 4; יהודה א', 6; חוון יוחנן/התגלות י"ב, 3-4. 57. תהילים ט', 18; הקורינתיים א' ו', 9-10; העברים ב', 1-4; חוון יוחנן/ההתגלות י"ט, 20; כ', 15; כ"א, 7-8.

על תנאי, כאשר רוח הקודש ירדה עליהם מדי פעם. אולם, הטבילה הרוחנית אשר תאפשר לרוח, לכל האלוהות השילושית, לשכון קבע בתוכם בתנאי שהיו צייתנים, טרם ניתנה. הם עדיין לא השתנו לחלוטין, לא נולדו מחדש מן הרוח. ישוע אמר לפטרוס: "ואתה לאחר שתשוב, חזק את אחיך." (הבשורה על-פי לוקס, כ"ב, 32). ישוע דיבר על השינוי שהתרחש מאוחר יותר בתג השבועות, כאשר פטרוס ואחרים הוטבלו ברוח הקודש ובאש ובכך מילאו את התנאי של גאולה, היולדות [מחדש] "מן המים והרוח" (הבשורה על-פי יוחנן ג', 5).

השינוי המלא של כל האנשים בתנ"ך שהאמינו בבואו של המשיח ובכל מעשיו, יתחולל "בן רגע וכהרף עיין" בזמן תחית המתים ויום הדין (האיגרת הראשונה אל הקורנתיים ט"ו, 52).

אם לכל אחד שייכנס למלכות השמיים, חייבת להיות הבטחת אבינו שבשמיים והוא חייב להיות עוטה עוז ממרום, שהינה הטבילה ברוח הקודש, כיצד ייתכן שאבותינו שבתנ"ך או מיליוני מאמינים אחרים מאותם הימים, יכלו להיכנס למלכות השמיים ללא טבילה ברוח הקודש? ברור שהטבילה ברוח הקודש לא ניתנה עד יום חג השבועות, לאחר קבלת עבודת הקודש על-ידי המשיח, מותו, חזרתו לחיים ועלייתו השמימה. דמויות התנ"ך שהאמינו בישוע נולדו מחדש ממים, אך מתי נולדו מחדש מהרוח, כך שיוכלו להיכנס לגן עדן? הרי ברור שנכנסו. אך היכן בכתבי הקודש נמצא את התשובה? אלוהים הראה לי – ואני אראה לכם את התשובות מכתבי הקודש בפירוטמי הבא באוגוסט 1999.

ישוע הוא המפקד המניע של כל היקום, כמו גם של היסודות עצמם.⁶⁴ כאשר הוא, דבר אדוני, דיבר, נוצרו העולמות.⁶⁵ הוא תומך בעולם וביקום ובעצמו, בדברו.⁶⁶ איך לא ניתן אָמון בדברי עוצמה כאלה כמו דברו? ברוח חזקה כל-כך כמו רוח הקודש? בקרוב, ביום-הדין הממשמש ובא, יקים דברו לתחייה כל אדם שמת אי-פעם וכולם יעמדו לדין.⁶⁷ הוא, דבר אדוני, אמר שידוע לו על כל דבר שעשינו אי-פעם ועושים גם בהווה.⁶⁸ האם אין התנהגותנו צריכה להיות מודרכת על-ידי כוחו השוכן בתוכנו, כך שנחיה בביטחון שפנינו לגן עדן ולא לגיהנום?⁶⁹ אנו יכולים להיות בעלי ביטחון, המביא עימו שמחה, אושר ושלווה, כאשר אנו מאמינים בדבר האלוהים באמונה שלמה ונשמעים לו.⁷⁰ הסרבנים חסרים ביטחון אמיתי.⁷¹ איך יוכל אדם לחוש שלווה אלוהית כאשר אינו בטוח כי דרכו מובילה לגן עדן? וכיצד תוכל להגיע לגן עדן "אם לא נולדת ממים ורוח"? אינך יכול. שוב, ישוע אמר: "אם לא ייוולד איש מן המים והרוח, לא יוכל להיכנס למלכות האלוהים." (הבשורה על-פי יוחנן ג', 5).

64. תהילים קמ"ח, 3-5; מתי ח', 24-27; כ"ח, 18; הקולוסים א', 16-17; חזון יוחנן / ההתגלות ד', 11. 65. בראשית א', 19-2; תהילים ל"ג, 4, 6-9; יוחנן א', 3; הקורנתיים א' ח', 6; האפססים ג', 9; הקולוסים א', 16-17; העברים א', 2, 10; י"א, 3; חזון יוחנן / ההתגלות ג', 14. 66. יוחנן א', 3-1; העברים י"א, 3. 67. יוחנן ה', 28-29; הקורנתיים ב' ה', 10; חזון יוחנן / ההתגלות כ', 11-13. 68. דברי-הימים א' כ"ח, 9; תהילים ל"ג, 13-15; מ"ד, 22; קליט, 1-4; איוב כ"ח, 10, 24; מ"ב, 2; העברים ד', 13. 69. פטרוס א' א', 23-15; פטרוס ב' ג', 10-14. 70. דברים א', 26-28; י"ב, 28; כ"ח, 13-1; יהושע א', 8; משלי ג', 26; י"ד, 26; לוקס י"א, 28; האפססים ג', 12; הפיליפיים א', 25; יוחנן א' ב', 28. 71. בראשית ג', 16-19; יהושע ד', 15-26; שמואל א' י"ג, 9-14; מלכים א' י"ג, 1-26; איוב ד', 19-21; כ', 5, 8; י"ח, 14; כ"א, 13; כ"ז, 8, 20-21; תהילים ל"ז, 1-2, 9-10; מ"ט, 7-8, 15; ע"ג, 3, 17-20; משלי כ"ח, 11; ישעיה נ"ז, 20-21; יונה פרק א' ב', 1.

לפני שנים רבות סוזן, אשתי המנוחה, התמלאה ברוח הטבילה באחת הכנסיות הסדירות הגדולות. היא התבקשה לעזוב את הכנסיה לאחר שקיבלה את הבטחת אלוהים, העוז ממרום. הכומר שביקש ממנה לעזוב, הפך לשת"ין ועובד מעלית בבניין ישן ורעוע. לאחר-מכן מת כנשמה אבודה. העולם צפה בכמרים מדומים חסרי-כוח מפלגים שונים שהלכו בעקבותיו. כמרים מדומים אלה לא האמינו בדברי אלוהים. הם לא קיבלו את הטבילה של רוח הקודש. הם לא נגאלו באמת, לא נולדו ממים ורוח. כוהני-דת מדומים אלה יוצרים בעולם תדמית של אלוהים חלש. העולם צריך לקרוא את כתבי הקודש במקום להאזין לכוהני-חושך אלה.⁷² אז יראו כל בני-אנוש איך חיייהם יכולים להפוך למלאי כוח, לאחר שרק יתאחדו עם האלוהות השילושית, על-ידי אמונתם בדבר אלוהים. לאחר-מכן יטבלו ברוח הקודש ובאש, כך שהאל השילושי יוכל לשכון ולפעול הן בתוכם והן דרכם.⁷³ כתבי הקודש מלאים עדויות מרשימות של אנשים שנגאלו לחלוטין.⁷⁴

העולם כולו סובל, מיואש, מובס וחסר תקווה מפני שאנשים האמינו לדברי היאוש של כוהני-הדת המדומים.⁷⁵ אותם כוהני-דת מדומים משדרים מסר של חוסר תקווה באומרם, שאנו עשויים בשר בלבד ולא ניתנים לטבילה על-ידי רוח הקודש.⁷⁶ הם אומרים כי הטבילה היתה עבור השליחים בלבד. אין פלא, שאנשים מאמינים שאינם אלא חיות. אילו לא היינו יכולים להתאחד עם ישוע המשיח, עם האב באמצעות הרוח, הרי היינו גרועים מחיות. רוב הכנסיות של היום אינן מאוחדות עם המשיח, עם האב, באמצעות הרוח, מאחר שלא נולדו "מן המים והרוח" (הבשורה על-פי יוחנן ג', 5). במילים אחרות, ישוע לא יטביל אותם ברוח הקודש ובאש מאחר שאינם מאמינים בדבר אדוני. המנחם, שהינו כל חיי האלוהות, אינו יכול לשכון בתוכם ולתת להם חיי נצח אלוהיים. אין בהם הכוח להפוך לבני אלוהים. "אבל לאלה אשר קיבלו אותו, המאמינים בשמו [דבר האלוהים]" נתן תוקף להיות בנים לאלוהים" (הבשורה על-פי יוחנן א', 12). פסוק זה אומר שלאנשים המאמינים לראשונה תוענק היכולת להיות לבני אלוהים, או הטבילה ברוח הקודש. כוהני-הדת המדומים מנסים לנהל מלחמה רוחנית ללא האלוהות וכאשר עוצמת המשיח אינה שוכנת בתוכם.⁷⁸ זו הסיבה שאנשים בעולם כולו ראו כוהני-דת נטולי כוח כה רבים מתקפלים ונושרים מאלוהים ממש לנגד עיניהם. ללא ספק, כוהני-דת רבים אינם מודעים לתוכן ספרות זו, הלקוחה מכתבי הקודש, לכן הם יכולים להיות הן בעלי תשובה והן בעלי כוח אם יקבלו את אדוננו ושלמותו.

ישוע המשיח מעודד את העולם כולו: "בואו אלי, כל העמלים והעמוסים ואני אמציא לכם מנוחה [מתמדת]... לנפשותיכם." (הבשורה על-פי מתי י"א, 28-29).⁷⁹ לאחר שהאלוהים השילושי, המנחם, נכנס לתוכנו בקבלנו את הטבילה של רוח הקודש, הוא גם רוצה להובילנו לכל מעשה טוב שלו.⁸⁰

72. משלי י"ט, 27; מתי כ"ד, 4; מעשי השליחים כ', 29-31; הקורנתיים ב' י"א, 4, 13-15; העברים י"ג, 9; הגלטיים א', 6-9; סימיתוס א' ו', 3-4. 73. יוחנן ו', 56-58; י"ד, 19-21; ט"ו, 5, 7-8; י"ז, 11, 20-23; 26; הרומיים ח', 10; הגלטיים ב', 20; יוחנן א' ד', 12-13. 74. מרקוס ט"ו, 19-20; מעשי השליחים ב', 32-36; ה', 30-32; העברים א', 1-4. 75. עמוס ח', 11-12; פטרוס ב' פרק ב'. 76. ישעיה ח', 20; ירמיה י"ז, 21; י"ב, 10; מתי ד', 15; ט"ו, 9, 14; הקורנתיים ב' י"א, 3-4, 13-15; הגלטיים א', 6-8; סימיתוס א' ד', 1-2. 77. יוחנן א' ו', 1; חזון יוחנן / ההתגלות י"ט, 13. 78. הקורנתיים ב' י"ז, 3-5; האפססים ו', 11-13. 79. פטרוס א' א', 3-5. 80. הרומיים ח', 28; הקורנתיים ב' ט', 8; טיטוס ב', 14-13; העברים י"ג, 20-21.

יודע ששמעת אותי, ואני יודע שענית לי, ואני יודע שנגאלתי. ואני מודה לך אדוני ישוע, על גאולת נשמתו ואוכיח לך את תודתי במילוי מצוותיך ולא אחטא עוד.

ברשותנו מאמרים שונים בנושא זה בשפות רבות. קרא אודות הכנסייה והקשב למוסיקה שלה באתר www.alamoministries.com כנסיית אלאמו הנוצרית מספקת מקום לינה ואוכל לכל אלה אשר רוצים לעבוד את האלוהים בלב שלם. כתבי קודש ניתנים לאלה שאין ביכולתם לשלם עבורם. אפשר לבקש חומר קריאה נוסף שנכתב על-ידי כהן-הדת אלאמו.

**Tony Alamo, World Pastor
Holy Alamo Christian Church
P.O. Box 398**

Alma, Arkansas 72921

U.S.A.

**קו תפילה ומודיעין פתוח 24 שעות ביממה:
(501) 782-7370
פקס (501) 782-7406**

בקש את ספרו בן 128 העמודים של כהן-דת אלאמו בשם **המשיח – לפי נבואות התנ"ך**, המראה שהמשיח מהתנ"ך מתגלה בלמעלה מ-333 נבואות. אפשר להשיג גם קלטות. לאלה מכם הנמצאים בחוץ לארץ, אנו ממליצים שתתרגמו ספרות זאת לשפתכם. אם אתם מדפיסים מחדש, אנא צרפו את סמל זכות היוצרים והרישום הרשום מטה.

©Copyright July 1999. All rights reserved.

World Pastor Tony Alamo © Registered July 1999.

כנסיית לוס אנג'לס

13136 Sierra Hwy., Canyon Country, California 91351

תפילות מתקיימות כל ערב ב-8:00;

בימי ראשון ב-3:00 אחר הצהריים ו-8:00 בערב.

ארוחה מוגשת לאחר כל תפילה.

הסעה חינם לתפילה ובחזרה בפינת שדרות הוליווד

ושדרות היילנד, הוליווד, קליפורניה. כל יום ב-6:30 בערב,

בימי ראשון 1:30 ו-6:30.

תפילות מתקיימות כל ערב גם בניו-יורק סיטי, פורט סמית,

ארקנסו, ו-15 דקות מטקסרקנה, ארקנסו.

טלפן להשגת המיקום והשעות.

ישוע המשיח, דבר אלוהים, הינו הדרך היחידה,

האמת וחיי נצח. כהן-הדת אלאמו יודע ברחבי

העולם בכך, שהוא מזכיר את דבר אדוני רק על-מנת

להציג את אמת זו. כתביו אלה נושאים את התוכנית

האמיתית לישועה.⁸⁰ אל תשליך אותם, העבר אותם

לאחר.

המובאות בספרות זו לקוחות מן התנ"ך המסורתי

ומתרגומים לברית החדשה של החברה לכתבי הקודש, פרופסור

פראנץ דליטש ואחרים.

97. העברים י"א, 6. 98. יוחנן ח', 11: הקרינתיים א' ס"ו, 10: חוון יוחנן/התגלות
ז', 14: כ"ב, 14. 99. יוחנן י"ד, 6. 100. מעשי השליחים ד', 12.

דרכנו אל הבגרות במשיח חייבת להתחיל באמונתנו השלמה בדבר אלוהים. הנח למשיח להתחיל לשכון בך לאלתר בכך שתקבל את הרוח, את חיו, הכלולים בתוך דברו. הבטח לו שאמונתך בדברו תיגדל מיום ליום.⁸¹ לאחר מכן קבל את הטבילה ברוח הקודש, ההבטחה של האב, העוז ממרום, על-ידי חיפוש אחריו.⁸²

אין אנו צריכים להמתין כדי להתפלל לקבלת הטבילה ברוח הקודש, מאחר שרוח הקודש ניתנה ביום תג השבועות וניתנת כל הזמן לאלה שמאמינים בדבר אדוני ומקבלים אותו.⁸³ עלינו להמתין לקבלתה רק לפני שמתחילים לשרת בעבודת המשיח. אתה יכול לקבל את גאולתך כבר עכשיו, אם אתה מאמין בדבר אדוני.⁸⁴ כל אדם יכול לקבל את הטבילה ברוח הקודש שתיתן לו גאולה שלמה, כבר ברגע זה.

ראשית, עליך להאמין בכל דברי אלוהים כדי שתוכל להיוולד מן המים. לאחר-מכן, בהודייה, עליך לבקש ולקבל את הבטחת האב, העוז והעוצמה ממרום, כך שתוכל להיוולד מחדש לא רק מן המים אלא גם מן הרוח. "כדי שבישוע המשיח תגיע ברכת אברהם אל הגויים, למען ננחל על-ידי האמונה את הרוח המובטחת". (איגרת אל הגלטיים ג', 14).⁸⁵ "כלכם בנים לאלוהים על-ידי האמונה במשיח ישוע" (איגרת אל הגלטיים ג', 26). על כל אחד לקבל גאולה על-ידי אמונה. "כדי שלא תסתמך אמונתכם על חוכמת בני-אדם אלא על גבורת אלוהים [טבילה ברוח הקודש]" (האיגרת הראשונה אל הקורינתים ב', 5). "צדיק באמונתו יחיה" (איגרת אל הגלטיים ג', 11).⁸⁶ כל דבר שמתקבל מאלוהים – מתקבל באמצעות אמונה.⁸⁷ מדוע לא תקבל את ראשית חיי הנצח עכשיו, על-ידי אמירת התפילה הבאה?

**אדוני, אלוהי, רחם על נשמתו, כי חוטא אנוכי.⁸⁸
אני מאמין כי ישוע המשיח הוא בנו של האל החי.⁸⁹
אני מאמין כי הוא מת על הצלב והגיר את דמו היקר
לשם כפרה על כל חטאי.⁹⁰ אני מאמין שאלוהים
הקים את ישוע מן המתים בכוח רוח הקודש⁹¹ ושהינו
יושב לימין אלוהים ברגע זה ומקשיב להתוודותי על
חטאי ולתפילתי זו.⁹² אני פותח את שערי לבי ומזמין
אותך אל תוך לבי אדוני ישוע.⁹³ את כל חטאי
המזוהמים רחץ נא בדמך היקר, אשר היגרת במקומי
על הצלב בגלגלתא.⁹⁴ אתה לא תסרב לי, אדוני ישוע,
אתה תסלח לי על חטאי ותגאל את נשמתו. אני יודע
זאת כי בדברך, כתבי הקודש, כתוב כך.⁹⁵ בדברך
נאמר כי לא תסרב לאיש – וזה כולל אותי.⁹⁶ לכן אני**

81. הרומיים י', 17; האפסיים ד', 13-15; הקולוסים ב', 7-5; העברים ו', 1. 82. מתי כ"א, 22; לוקס י"א, 9-13. 83. מעשי השליחים ב', 1-4; ד', 31; ח', 15-17; ט', 17-18; י', 44-47; י"א, 15-18; י"ח, 5-6; י"ט, 4-6. 84. טימותיוס ב', 15. 85. הגלטיים ג', 22; העברים ו', 1; יעקב ב', 22; חבקוק ב', 4; הרומיים א', 17; העברים י', 38. 86. הגלטיים ג', 14; העברים י"א, 1, 6; יעקב א', 6-7. 87. תהילים נ"א, 5; הרומיים ג', 10-12, 23. 88. מתי כ"ו, 63-64; כ"ז, 54; לוקס א', 30-33; יוחנן ט', 35-37; הרומיים א', 3-4. 89. מעשי השליחים ד', 12; כ', 28; הרומיים ג', 25; יוחנן א' א', 7; חוון יוחנן/התגלות ה', 9. 90. תהילים ט"ו, 9-10; מתי כ"ח, 5-7; מרקוס ט"ו, 9; יוחנן ב', 19, 21; י', 17-18; י"א, 25; מעשי השליחים ב', 24; ג', 15; הרומיים ח', 11; הקרינתיים א' ס"ו, 6-3. 91. לוקס כ"ב, 69; מעשי השליחים ב', 25-36; העברים י', 12-13. 92. הרומיים ח', 11; הקרינתיים א' ג', 16; חוון יוחנן/התגלות ג', 20. 93. האפסיים ב', 13-22; העברים ט', 22; י"ג, 12, 20-21; יוחנן א' א', 7; חוון יוחנן/התגלות א', 5; ד', 14. 94. מתי כ"ז, 28; מעשי השליחים ב', 21; ד', 12; האפסיים א', 7; הקולוסים א', 14. 95. הרומיים י', 13; יעקב ד', 2-3.